

דובק רויאל

20 סיג.
81 אג.

תערוכת חדישה:
"TOASTED"

זה דובק שמש

תל אביב: רחוב הירקון 325, טל. 41115 • תיפה: רחוב העצמאות 17, טלפון 2537
ירושלים: רח' שלומציון המלכה 7, טל. 23339 • באר שבע: רח' העצמאות 49, טל. 3061
רחובות: רח' הרצל 209, טל. 951771

כמה ויכוחים ושיחות מתנהלות, מדי שבוע, על השבועון המסויים? איש אינו יודע. מספרם מגיע לאלפים רבים. כי זוהי תכונתו של שבועון זה: הוא מעורר ויכוח, התלהבות ושינאה. כאשר נזכר שמו של העולם הזה, נכנסים חיים חדשים ונסערים גם למסיבה המשעממת ביותר ולשיחה הרדומה ביותר.

השבוע, כמו בכל שבוע, הוזכר שם העולם הזה במקומות רבים, בקשר עם עניינים רבים, הגה כמה מן המקומות:

● **הכנסת.** ליד דוכן הנואמים: סגן שר הפנים, איש המפד"ל ישראל שלמה בן מאיר: ... שופרה של הליגה (למניעת כפיה דתית), או אחד משופרותיה, העולם הזה, שבמיוחד קראתי אותו כדי לקבל את ה' תמונה שהוא נותן לעניין זה, כותב שהדבר הזה אורגן שבועיים מקודם, בהודעה של מפ"ם שהיא נכנסת לעניין. אם כן, צעירים וזקנים —

מנחם בגין (חרות): לא ידעתי שאדוני קורא את העולם הזה.

בן מאיר: אמרתי שקראתי אותו רק ב- כוונה להיווכח מה אומר השופר של הליגה על העניין. אבל זה היה מיקרה.

יעקב ריפתין (מפ"ם): אבל זה עלול להיות תקדים.

בן מאיר: אני מקווה שלא. לפי אותה כתבה... (כאן בא ציטוט ארוך מתוך ה' כתבה שלנו, כעדות למה שהתרחש).

★ ★ ★

● **גרמניה.** באותה שעה הוזכר שם העולם הזה בטלביזיה. שליח העולם הזה בגרמניה הצפונית, מיכאל נתן, הוזמן ל' השתתף בחיכוך מצולם על פרשה הקשורה בשרותי הבטחון הגרמניים. בפתח החיכוך, נתבקש הכתב לתאר את בטאונו, מבחינת הקו המדיני והסגנון.

נתן: העולם הזה הוא מעין תערוכת בין דר שפיגל, לאכספרס ובילד.

המראיין: מהו תרגום השם לגרמנית?

נתן: דירה ולס.

המראיין: אבל אפשר לומר גם דיר שפיגל, לא כן? הרי יש קשר בין שני ה' עתונים?

נתן: יש בעיקר קשר אישי. עורך העולם הזה ועורך דר שפיגל, האדונים אבנרי ו' אוגשטיין, הם חברים מילדות. הם היו פעם תלמידים בכיתה אחת בבית ספר גרמני.

אגב, השבוע רואיין עורך העולם הזה עצמו על ידי הטלביזיה הגרמנית. הוא נתבקש להביע את דעתו על מידת קיומה של האנטי שמיות בגרמניה של היום, ועל האפשרות שהגרמנים יחללו שוב שואה. השידור נסתיים במילים של אבנרי: "שום אומה אינה יכולה להרשות לעצמה להגיד: זה לא יכול לקרות אצלנו".

★ ★ ★

● **ראנגון.** השבוע, באחת ממסיבות החברה הגבוהה בתל אביב, בה השתתפו בעיקר ראשי ממשק ופקידים בכירים, סיפר אחד הנוכחים, אף הוא פקיד בכיר, על מקרה שאירע לו בראנגון.

אותו פקיד ביקר בבירה הבורמאית. ביום הראשון של ביקורו נערכה לכבודו מסיבה עם העלילת המקומית. לפתע ניגש אליו אחד הנוכחים, בעל חזות בורמאית מובהקת, ושאל אותו בעברית צחה: "סלח לי, אולי יש עמך הגליון האחרון של העולם הזה?" הפקיד הבכיר נדהם. מובן שהוא קורא את העולם הזה, אולם לעולם לא היה מודה בכך בפומבי, בטח שמיעתם של אנשי שלומנו. "מה פתאום?" שאל בזהירות.

הבורמאי סיפר לו כי ביקר בשעתו בישראל, למד כאן עברית והתאהב בהעולם הזה. לפני שחזר לבורמה, דאג שמישהו ישלח לו מדי שבוע את הגליון לשם. אולם משום מה איחר הגליון האחרון — והוא נמצא במתיחות רבה. על כן, ביקש, אם הביא הפקיד את הגליון האחרון עימו, אולי יעשה עמו חסד וישאל לו אותו.

הפקיד לא סיפר, באותה מסיבה, אם אמנם היה הגליון עמו, ואם השאיל אותו לידידו הבורמאי (אני מקווה שזה יקרא שורות אלה, ויספר לנו על עצמו).

★ ★ ★

לעיתים רחוקות זוכה עתון לפרסם תמונה, שעומק ההבעה שלה יכול להשתחל לצורך אחד האמנים הגדולים, לשיר לירי או ל' יצירה ספרותית. כזאת היתה התמונה ש'

● **דר שפיגל:** השבועון המסויים הגרמני, המקביל מבחינות רבות לעולם הזה, מלבד חלקו הקל. לאכספרס: שבועון דומה ב' פאריס, שהקו המדיני שלו מזדהה כמעט בדיוק עם קו העולם הזה. בילד: יומון גרמני סנסציוני, בעל תפוצת ענק, הדומה בשיטותיו לחלק הקל של העולם הזה.